

KERK-KRACHT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

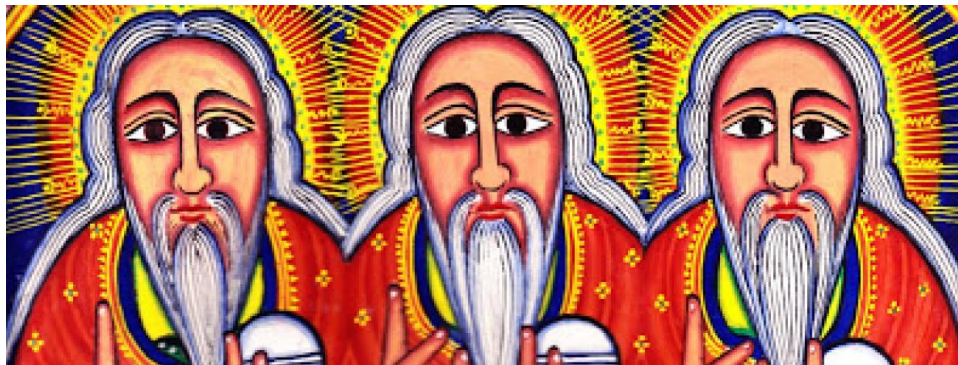
CORONA EDITIE 63

Jaargang 9, nummer 26

30 mei 2021

Feest van de Heilige Drie-eenheid

We vieren vandaag, een week na Pinksteren, het feest van de drie-ene God: de Vader die ons tot leven roept, de Zoon die ons de weg in ons leven wijst en de Geest als reisgenoot, die ons bezielt en enthousiast maakt. Zo is God. Daarom zijn we virtueel samen in zijn naam: Vader, Zoon en heilige Geest. Amen.

Een voorstelling van de Heilige Drie-eenheid uit de orthodoxe Ethiopische Kerk. Het valt op dat de drie personen identiek aan elkaar voorgesteld worden. Wie naar Jezus ziet, ziet meteen God de Vader en tegelijk de heilige Geest.

God is ons nabij

Zonder naam ben je niemand, tel je niet mee, besta je niet. Een naam hebben is heel belangrijk. Een naam zegt iets over wie we zijn. Onze naam is uniek en verbonden met wie je bent.

Vandaag staat Gods naam centraal. Gods naam kunnen we als volgt duiden: ik ben er, ik ben bij je, je bent nooit alleen en wees niet bang. God is ons nabij. God is dichterbij ons en kent ons beter dan wij onszelf kennen.

God gaat een relatie met ons aan. Hij is onze vader, onze moeder en wij zijn zoon of dochter.

God is groter dan wij kunnen bevatten. En wordt aangegeven met drie namen: Vader, die ons leven geeft en vrij laat. Zoon, die ons leven deelt, onze broeder wil zijn en ons voorgaat. Geest, die ons hart verwarmt, onze denken verlicht en richting geeft aan ons handelen.

Moge de drie-ene God, die ons nabij is ons kracht geven om te doen wat we geloven.

René Hornikx

Eerste Lezing: Deuteronomium 4,32-34.39-40

Het unieke karakter van het verbond tussen God en zijn volk wordt benadrukt in het bijzondere feit dat God zich aan Israël heeft bekend gemaakt.

Mozes sprak tot de Israëlieten:
'Ga de oude tijden maar na die u zijn voorafgegaan, vanaf de dag dat God mensen op de aarde schiep, kijk maar van het ene uiteinde van de hemel tot aan het andere: is er ooit zo iets groots gebeurd of is er ooit iets dergelijks gehoord? Heeft een volk ooit een god uit het vuur horen spreken zoals gij, en daarbij het leven behouden? Of heeft ooit een god gepoogd uit een ander volk een volk te komen uitkiezen door beproevingen, door tekenen en wonderen, door oorlogen, met sterke hand en uitgestrekte arm, door grote, schrikwekkende daden, zoals de Heer uw God die voor uw eigen ogen in Egypte heeft verricht? Erken dan heden en prent het in uw hart: de Heer is God in de hemel boven en op de aarde beneden; er is geen ander. Onderhoud zijn voorschriften en geboden die ik u heden geef. Dan zult gij met uw kinderen gelukkig zijn en lang leven op de grond die Jahwe uw God u voor altijd schenkt.'

Vraag: Hoe maakt God zich aan jou bekend?

Evangelie: Matteüs 28,16-20

Jezus komt naar de leerlingen toe en vanuit de hem gegeven universele volmacht zendt hij de leerlingen met een drievoudige opdracht.

Na de verrijzenis trokken de elf leerlingen nu naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden. Jezus trad nader en sprak tot hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.'

Vraag: Welke drievoudige opdracht krijgen de leerlingen en wij?

**Ik verlang U te kennen, Heer, die mij door en door kent.
Ik verlang U te kennen zoals ik zelf gekend ben.
Augustinus**

Overweging

Goede mensen,

Wie gedoopt is, is gedoopt in de 'Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest'. Tijdens de doop wordt onze naam verbonden met de naam van de drie-een God. Vanaf dat moment staat heel ons leven in het teken van het liefdesverbond van God met ons.

Het evangeliefragment van Matteüs dat je juist gelezen hebt, is de enige plaats -in de Bijbel- waar de drie namen van God zo bijeen staan.

De drievoudige naam vormt ook de basis van het kruisteken. Maar wanneer zijn christenen begonnen met het maken van het kruisteken? Een gewone vraag! Het antwoord ligt niet zo voor de hand.

Er zijn verschillende stappen gezet in de loop van de geschiedenis en vooral de laatste stappen -wanneer de drie-eenheidsformule bij het grote gebaar van het kruisteken komt-blijven versluierd in de nevelen van de tijd van Karel de Grote.

De eerste schriftelijke bron over het kruisteken als gebaar is Tertullianus, die leefde van ongeveer 160 tot 225 na Christus. Hij kreeg de titel van 'Vader van het Westerse christendom'. 'Bij elke stap', zegt hij, 'als we weggaan of terugkomen, als we onze schoenen of onze klederen aan- of uitdoen, bij elke wasbeurt, aan

tafel, als we licht aansteken, als we gaan slapen, als we gaan zitten, of bij alles wat we doen, maken we op ons voorhoofd het teken van het kruis'. In 211 schrijft hij: 'Alles in het leven van een christen kan dus door een kruisteken gezegend worden'. Deze praktijk zou al een halve eeuw vroeger begonnen zijn, dus rond het jaar 150.

Wij christenen maken een kruisje op ons voorhoofd. We leerden het in de liturgische bijeenkomsten en in de doopvieringen. Het maken van het kruisteken is een verwijzing naar het doopsel.

Het kruisteken is een symbool, het verwijst voorbij zichzelf naar iets anders. En datgene waar het naar verwijst is naar God, die liefde is en wil dat wij weten dat we nooit uit het liefdesverbond van God kunnen vallen. God laat ons nooit in de steek. God laat ons nooit los. God zoekt ons altijd weer. Zoals de Vader op de uitkijk staat naar de verloren zoon, zoals een herder op zoek gaat naar het verloren schaap, zo blijft God op zoek naar ons. En als wij God niet vinden, dan ligt dat niet aan God, maar aan ons. Omdat we God de rug toekeren, niet naar de voorschriften en woorden van de Enige willen luisteren en onze eigen weg gaan.

Het kruisteken is een zegenbede, een lofprijzing. We zeggen daarmee dat we onder de bescherming van God kunnen en mogen leven in vrede, vreugde en vrijuit. We hoeven ons geen zorgen te maken. God let op ons en geeft ons aanwijzingen om in vrede met onszelf en anderen te leven. Onze eigenwijsheid houdt ons van God af. Onze eigenwijsheid zorgt er ook voor dat we in moeilijkheden raken.

Met het kruisteken geven we een antwoord op de onmetelijk liefde van God voor ons. Er wordt me wel eens gevraagd wie God voor mij is. Dit is voor mij een lastige vraag. Ik kan ook heel moeilijk antwoord geven op de vraag hoe honing smaakt. De smaak van honing leer je kennen door te proeven. Zo kun je ook God leren kennen door de Enige te proeven. En waar kun je God leren proeven? Of met andere woorden waar komt God aan het licht, waar wordt hij zichtbaar, komt hij me rakelings nabij? Hij komt me nabij in mensen die van mij houden en waar ik van houd. God heb ik leren proeven in echte ontmoetingen met mensen. God heb ik leren proeven bij mensen waar ik mezelf mocht zijn, waar ik niets hoefde te vertellen, niets hoefde te bewijzen, niet hoefde te presteren. Waar ik er gewoon mocht zijn, daar, op die plekken kwam God voor mij aan het licht.

Ik heb God leren proeven op die momenten waar dankbaarheid opwelde in mijn hart: dankbaarheid om wat ik mocht doen, dankbaar omdat mensen van me houden, dankbaar omdat mensen iets goeds van me hebben gezegd. Ik heb God leren proeven op die momenten waar ik vol verwondering keek naar de sterrenhemel, een spelend kind, mensen die om elkaar gaven.

Maar waarom dan die drie namen voor God? Om iets voelbaar te maken van de peilloze diepte van Gods liefde voor ons. Ondoortgrondelijk is de liefde van de Vader voor de Zoon. Ondoortgrondelijk is ook de liefde van de Zoon voor de Vader, die Jezus Abba noemt, papa, papaatje, en ondoortgrondelijk is de liefde van Jezus voor mensen.

“Vader” en “zoon”, “moeder” en “dochter” zijn relatiewoorden. Ze geven een relatie aan. Een relatie tussen mensen is waardevol als er respect is voor elkaar en ze houden van elkaar. Het gaat in de drie-eenheid om de intieme liefdesrelatie die er kan zijn tussen moeder en dochter, tussen moeder en zoon, tussen dochter en vader en tussen zoon en vader.

Een sterke relatie tussen mensen geeft kracht, vuurt aan, maakt sterk, veerkrachtig. Geest, heilige Geest is afgeleid van wind, vuur en adem. Mensen die van elkaar houden vuren elkaar aan, beademen elkaar met kracht: geestkracht.

Het evangelie van vandaag geeft ons de opdracht: houd van elkaar, verbind je met elkaar. Want van mensen die van elkaar houden gaat een kracht uit, een heilige kracht, geestkracht. In de woorden van het evangelie: maak alle mensen tot leerling, doop hen in de naam van de drie-ene God en onderhoud de geboden.

René Hornikx

Reactie op de twee artikelen over de Eindhovense Kamerheer

Het interessante artikel over de Eindhovense priester Nicolaas van der Poorten van Michiel Verweij in de laatste twee afleveringen, biedt een goede kijk op de kleine maar elitaire groep priesters in Eindhoven rond 1500. Er is echter meer te vinden over deze priester: In de jaren 1420-1430 leefde er te Eindhoven een familie Spollarts alias Van der Poorten. De naam Spollart verdween rond 1470 en de variant Van der Poorten bleef bestaan. Een Marcelis, zoon van Claes van der Poorten, leefde er rond 1430 en had vier kinderen: een dochter Hilleke (getrouwd met Jan zoon van Jan Michiels), Lijsbeth en Heilwich (getrouwd met Henrick uit de rijke familie Fijkens alias Michiels) en een zoon Marcellus. Deze Marcellus trouwde Yda, dochter van Marcelis Smeeds en was in een gegoede positie. Marcellus enige zoon, Claas genoemd, werd priester en kanunnik te 's-Hertogenbosch van 1448 tot aan zijn dood op 23 april 1483. Daarnaast had Marcellus een dochter Katharina, getrouwd met Jaspas zoon van Gerard van Hazelberch. Deze kanunnik was ook korte tijd rector van het Katharina-altaar van het begijnhof te 's-Hertogenbosch. Deze Bossche kanunnik was ook gegoed te Eindhoven, o.a. "die Berghe aan de Vestgrave" en wel op 16 januari 1483, drie maanden voor zijn dood.

Onze Nicolaas was waarschijnlijk een natuurlijke zoon van deze Bossche kanunnik, want hij wordt in 1479 uitdrukkelijk een zoon van Claas genoemd, hoewel het ongewoon is dat er dan van zijn vader niet wordt vermeld, dat die ook priester was. Hij werd al rector genoemd vanaf 1469 van het Maria-altaar te Hamont en zal als student op die wijze inkomsten hebben genoten. Ook in 1485 was hij nog steeds rector te Hamont, maar wel als afwezige en vervangen door Johannes van Elecom. Daarnaast bezat hij, veel later, in 1524 een rectoraat van het altaar van Maria-Anna en Joseph in de Petruskerk te Vught. Bovendien werd onze Nicolaas ook kanunnik te 's-Hertogenbosch, en wel van 1 januari 1523 tot aan zijn dood in 1526.

Interessant is zijn onomstotelijke vriendschap met de Eindhovenaar (maar te Leuven woonachtige) meester Godschalk Roesmont, die op 23 maart 1525 zijn vriend Nicolaas vroeg een akte van leenverhef voor hem te doen voor het Leenhof van Brabant in Brussel. Andere vrienden van Nicolaas leren we kennen uit een akte van 5 december 1517, toen de Eindhovense priester Anthonius van Taterbeeck en Wouter Gielmans namens Nicolaas een perceel "aen den Cortten Steenwech" in Eindhoven verkochten. Het is duidelijk dat Nicolaas toen niet in Eindhoven woonde.

Indien mijn analyse juist is zou Nicolaas veel eerder moeten zijn geboren, namelijk rond 1450. Hopelijk levert verder onderzoek (b.v. in de *Analecta Vaticano-Belgica*) nog meer gegevens op. Bij zijn overlijden genoot meester Nicolaas nog een lijfrente op de stad 's-Hertogenbosch.

Lucas van Dijck, Augustijneradept.

Op bestelling

Het kopen van kleding via internet heeft tijdens de coronacrisis een grote vlucht genomen. Op de website van Wehkamp of Peter Hahn kijkt u naar het gewenste model, u geeft de maat op en klik, klik, klik, het varkentje is gewassen. Het lijkt ultramodern, maar als u de computer er even bij wegdenkt, dan bestaat deze methode toch al wat langer. Kijk maar eens naar de onderstaande plaatjes. Ik vond ze tijdens een bezoekje aan het Regionaal Historisch Centrum in Maastricht. Uit welk jaar deze reclamefolder stamt, heb ik niet kunnen achterhalen, maar ik vermoed dat het rond 1900 geweest zal zijn. De clerus zat nog goed in de kleren en menig priester en prelaat was modebewust. Jammer, dat die tijd voorbij is. Dit *Huis van Vertrouwen* dat blijkbaar afzet had over de hele wereld is na Vaticanum II vermoedelijk ten onder gegaan,¹ samen met het Latijn en de mis met drie heren.

Frans Savelkouls

¹ Vindplaats van deze plaatjes: Regionaal Historisch Centrum Maastricht, inv.nr. 14.A004, bisdom Roermond, doos 20

Diep in de mens verborgen

Toen God zijn scheppingswerk had voltooid, besloot Hij om voor de mens iets van zijn goddelijk wezen achter te laten. Namelijk een vonk van zijn wezen als een belofte aan de mens wanneer deze zich zou inspannen op God te gelijken.

Daarom zocht God naar een plaats om deze heilige vonk te verbergen. 'Want', zo dacht God, 'wat de mens al te gemakkelijk zal vinden, zal hij ook niet naar waarde schatten'. 'Dan moet U die vonk wel op de hoogste bergtop ter wereld verbergen', zei één van zijn raadgevers.

Maar God schudde zijn hoofd. 'Nee, want de mens is een avontuurlijk schepsel en hij zal vlug genoeg leren de hoogste bergtop te beklimmen'. 'Verberg hem dan, o Eeuwige, in de diepten der aarde', vervolgde een andere raadsman. 'Ik denk het niet', zei God, 'want op een dag zal de mens ontdekken dat hij kan graven naar de diepste diepten der aarde'. 'Waarom dan niet midden in de oceaan, meester?', zei weer een ander. Maar God schudde zijn hoofd: 'Ik heb de mens een verstand gegeven en op zekere dag zal hij schepen kunnen bouwen en de machtigste oceanen bevaren'. 'Waar dan, meester?', vroegen zijn raadgevers. Toen glimlachte God en zei: 'Ik zal hem op de meest ontoegankelijke plaats verbergen, de enige plaats waar de mens hem nooit zal zoeken. Ik zal hem diep in de mens zelf verbergen'.

Bron: Onbekend

Vraag: Wat doet dit verhaal met je?

Gebed voor de zondag

Drie-ene God,
Vader, Zoon en Geest.
Blijf bij ons.
We vragen U:
moge uw liefde ons leven doorstromen.
Moge Jezus ons blijvend inspireren
om zijn weg na te volgen.
Moge de Geest ons leiden
opdat uw Woord in ons handelen tot leven komt.
We vragen het U drie-ene God,
voor vandaag en alle dagen ons gegeven.
Amen.

Zending

God is ons nabij.
God is liefde.

Jezus deelde Gods liefde met ons.

En de heilige Geest vuurt ons aan
liefde te delen.

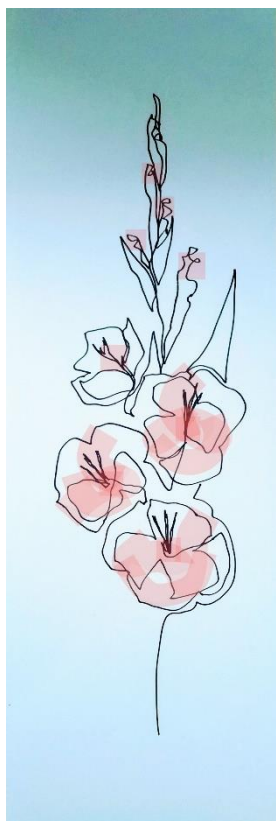
Moge die liefde ons vergezellen,
als het ons goed gaat en als het ons minder goed gaat,
in de drukte van alledag
en in de stilte van ons hart.

We vragen het:
in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
Amen.

Getuigenis

Het kruisteken is voor mij een zegenbede. Ik leg de drievoudige naam van God op mij. Hiermee vraag ik aan God mij te beschermen en op de Enige te blijven vertrouwen. Die God en Goed is wijst mij de weg ten leven, waar vrede is, vrijheid en vreugde.

René Hornikx

Gladiool - Ere zij God

Tekening van Anita